SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business. 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, omvedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedlen kvitteras endast å ten gula adressslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterträgningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 17 Maj 1928.

SVENSKAR — SLUT UPP TILL MIDSOMMARTINGET!

ENDAST något över en månad återstår till årets stora svenskting vid Fishing Lake i Wadenadistriktet. Det är därför på hög tid att vi svenskar i större grad än någonsin förut, börja planera för en storslagen anslutning till denna typiska och traditionella svenskfest.

Det har under det år, som snart passerat sedan föregående års stora svenskfest vid Round Lake, skrivits och diskuterats ganska mycket om sommarens stora midsommarfest. Som naturligt är, har frågan om vad Svenska Förbundet i Canada kan uträtta här i landet, varit en av de viktigaste debattfrågorna, o. ehuru man på sina håll ännu icke kan, eller rent av vill inse vikten av att denna organisation blir en alla svenskar omfattande förening, har man dock i icke oväsentlig grad kunnat spåra ett betydligt större intresse för årets sommarting, än vad som någonsin förut varit rådande.

Orsaken härtill är kanske främst den att Svenska Förbundets syftemål framstå mera klart och tydligt för landsmännen är förr. En av de bidragande orsakerna härtill är också den förståelse Svenska Förbundet börjat röna bland den stora massan ute på landsorten, där intresset för detta nationalförbund är betydligt större än i städerna. Detta behöver emellertid icke innebära att intresset för organisationen saknas i städerna, men alla de, vilka arbetat inom svenskt föreningsliv i en större stad, med spridda intressen och med olikartade uppfattningar, förstå för väl att vad nytt är, alltid måste mottagas med axelryckningar och svävande beklaganden över att vi behöva ej flera föreningar, vi splittras för mycket genom nya organisationer och samhörighetskänslan sättes på spel om vi dela upp oss för mycket.

Ett sådant resonnemang tjänar endast att bevisa oförståendet för vad nationell samling innebär. Det är ju en självklar sak att ju flera föreningar vi hava, ju större orgnisationer vi kunna bygga upp och ju flera föreningsmänniskor vi kunna samla, desto större blir intresset för vårt nationella samlingsliv. Koncentrera vi oss för mycket och bedöma vi varje ny förening som en konkurrent, döda vi föreningsvärldens främsta ansvarskänsla och skapa missnöje och split inom våra egna läger.

Låt oss anföra ett exempel. I Winnipeg finnes enligt statistiken över 5,000 personer av svensk börd. Våra föreningar äga tillsammans omkring 500 medlemmar. Var äro de 4,500 övriga?

Av dessa 500 föreningsmedlemmar finnas kanske 100, vilka taga föreningslivet på allvar, om vi kunna använda ett sådant ord i detta sammanhang. Detta innebär att majoriteten av föreningsmedlemmarna icke tillhöra föreningsvärlden därför att de hava intresse av att bevara svenskt föreningsliv i Canada, det innebär heller icke att de anse sig vara skyldiga att arbeta för föreningarnas mål och uppgifter, utan det innebär främst av allt att de tillhöra föreningen just därför att *de kunna draga fördel av densamma.* Följden därav blir att de, vilka verkligen anse det som en hederssak att arbeta för den förening de tillhöra, få uppbära allt ansvaret för svenskt föreningsliv och ständigt åsidosätta både tid och penningar för att fullgöra det arbete, som borde delas lika mellan *alla* föreningsmedlemmar.

* * *

Men för att återgå till Svenska Förbundet. Vid ett av Lokalavdelningen Winnipegs sammankomster under den gångna vintern framhöll centralstyrelsens ordförande i ett synnerligen väl genomtänkt anförande att det för en nationell organisation ej är nödvändigt eller åtminstone ej borde vara nödvändigt att uppställa sådana programpunkter vilka skulle utgöra ett lockbete, utan att man i stället enbart borde vädja till eventuella medlemmars nationella känsla i ett fall då det rör sig om nationell samling. Med andra ord vi böra ansluta oss till Svenska Förbundet i Canada enbart därför att vi *äro svenskar.*

Det kan ju låta fint djärvt att i detta penningjäktets tidevarv slunga fram en dylik slogan, men icke förty säger den mer och borde göra större nytta, än om föreningen genom fagra löften önskade utmåla storslade bragder — vilka aldrig kunna uppfyllas.

De programpunkter, Svenska Förbundet i Canada upptagit som sina äro ej svåra att realisera. Den kanske för närvarande viktigaste är ..... *"vacka samhörighetskänsla bland svenskarna i Canada"* .....

Ha vi svenskar då ej någon samhörighetskänsla eftersom Svenska Förbundet upptagit som sin första programpunkt att *vacka* denna känsla? Vi både ha och icke ha den, men i de fall då vi ha den, är den ofta nog så förkrympt och så enadig, att den icke kan spridas ut över landet på ett effektivt och för den stora massan tillfredsställande sätt. Det hjälper ej att framhålla att vi ha så och så många föreningar som arbeta så och så energiskt, som anordna så och så många fester om året och som kunna draga så och så stor publik. Finnes samhörighetskänslan där? Ja, hos ett ytterst litet fåtal som få utföra hela arbetet, men den finnes ej hos den stora massan, det bevisas bäst av anslutningen på våra föreningsmöten. Det finnes organisationer som hava aktiva och passiva medlemmar — men det beklagliga är att de flesta medlemmarna, ja i många fall mer än 50 procent av de aktiva medlemmarna minst av allt kunna kalla sig aktiva.

Vi behöva alltså få väckt den *samhörighetskänsla* som en gång otvivelaktigt skall bliva den starkaste faktorn i vårt samfundsliv. Den känsla, som skall föra vårt föreningsliv framåt, och ej som nu tyvärr allt för ofta sker hämma den egentliga utvecklingen av svenskt föreningsliv i Canada.

En annan av de viktigaste programpunkterna säger att Svenska Förbundet skall *sprida kunskapen om svensk kultur och därigenom öka dennas inflytande på Canadas kulturella utveckling.*

De första frågorna som då ovillkorligen uppresa sig som kritiker äro: Har då Canada ingen kultur, eftersom vi svenskar skola söka inplantera svensk kultur i Canadas utvecklingsliv och hava vi svenskar då en sådan kultur att vi med fördel kunna sprida densamma här i landet?

På den första frågan kunna vi svara nej. Canada har ännu icke den kultur landet är berättigat att äga. Vi måste då först tänka tillbaka på vårt nya fosterlands korta existens. Under något över sextio år har Canada existerat som stat. Under korta 60 år har landets utveckling ägt rum med en fenomenal och enstående hastighet — i penningintressets tjänst. Kan ett lands kultur spridas eller endast danas i samma tempo som dollarjaktens utveckling och framgång? Har den människa som inviger sitt liv åt att vinna så stora personliga fördelar som möjligt tid eller lust att dana, eller fortplanta en kulturell utveckling? Näppeligen, måste vi svara.

En annan sak, Canada är nationellt sett sammansatt av ett befolkningskonglomerat som är så olika till uppfattningar, seder och bruk, att motsättningarna bliva så stora att det fordras århundraden för att utjämna desamma. Men eftersom landet utvecklas blir behovet av kulturell förfining minst lika skriande som ropet efter dollarn och då är det, som landet blir i behov av den kultur det är allas vår skyldighet att lägga grunden till.

På den senare frågan kunna vi utan att behöva yvas svara ja. Sverige och hela Nordens kultur är känd och erkänd över hela världen. Sverige som kulturland, betyder mera i dag än Sverige som industriland, men det är vår skyldighet att lära våra nya landsmän detta, det är vår skyldighet att giva dem något av denna kultur som de sedan kunna absorbera och omplantera i gemenskap med vad andra nationer tillföra Canada.

När vi i dagligt tal peka på Svenska Förbundet och söka bedöma dets insats inom våra egna kretsar, finna vi ofta nog att vi ej kunna peka på något gott som kommit från denna organisation, och genast äro vi då framme och säga "Den organisationen har på tvenne år ej kunnat utföra något, alltså har den ej något existensberättigande". En person som slungar fram den anklagelsen har blivit för mycket besmittad av dollarsjukan för att kunna se det stora och det ädla i att bevara och befrämja Moder Sveas största skatt: *Svenskheten.*

Rom byggdes icke på en dag, heter det i den gamla sagan, nej det tog tusen år för att bygga upp ett Rom. Det behöver ej taga tusen år för att bygga upp ett Svenskt Förbund i Canada, men det kan taga tio år och det kan taga mera. Men det har framtiden för sig och dess förkämpar, som nu nedlägga det bästa av sig själva för att bygga upp grunden omkring den grundsten som redan lades vid midsommarhelgen 1918 och sedan ånyo började vårdas vid midsommarhelgen 1926, de kunna med visshet och tillförsikt skåda mot framtiden, förvissade om att den dag skall komma, då svenskkänslan sprider sig som en virvelvind över västra Canadas prärier, eggar till handling och sporrar till stridslusta för det som är ädelt och det som är stort inom människosläktets historia — kulturens bevarande.

Om detta maningsrop redan nu kunde uppfattas ute på prärierna och i städerna, skulle Svenska Förbundet efter årets midsommarting kunna blicka framåt mot en betydelsefull utvecklingsperiod under arbetsåret 1928—29 och därigenom också i större skala än hittills arbeta mot uppnåendet av sina mål. Men för att detta skall kunna låta sig göra fordras förståelse hos den stora massan och tillförsikt hos ledarna för svenskt föreningsliv. När man bedömer och kritiserar Svenska Förbundets arbete och framtidsmål, bör detta ske sakligt och i avsikt att stödja — *ej stjälpa.* Det duger ej att bara skaka på huvudet eller småle medlidsamt, det biftar ej att skapa aktning för kritikerna, utan vad som bör göras är att sakligt kritisera och sakligt döma, därigenom sporrar man tjänstemän och medlemmar till att taga i med förnyade krafter för att vinna segern — Svenskcanada för Svenska Förbundet.

Om du vill veta hur en nordpolsforskare känner sig, när han är infrusen i isen, så säg din fru, att hon ser bra ut i trots av hennes ålder.

*

Mrs. Ford har vägrat att acceptera ett porträtt av sin make under förklaring, att det ingalunda gör bilkungen någon rättvisa, vilket antyder, att det finns åtminstone er person, som föredrar den ursprungliga modellen.

* * *

Ett meddelande från Ryssland berättar att folket därstädes börjat dricka fotogen i oroväcknde grad. Skillnaden mellan Förenta Staterna och Ryssland är den, att ryssarna tydligen äro medvetna om att det är fotogen de dricka.

GAMLA KÄRA SÅNGER.

SÅ ont om tid får man inte ha, att tankarna aldrig hinna lugna sig och stillsamt vandra omkring, där det växer levande blomster av dikt och sång till vår själs förnöjelse och styrka.

De gamla, kära sångerna hava skänkt mycken hugsvalelse åt hänsovna släktled, och alltjämt står för den nu levande generationen samma skatt av sånger till förfogande.

Kanhända äro vi så invanda att lyssna till andras röst, att vår egen tystnar. Det blir lätt så, att man tiger, när andra sjunga bättre, än man själv förmår.

Dock är sångens och i synnerhet de kända, förstådda och värderade sångernas bästa gåva den, att de lyfta själen över denna världens ledsamheter och giva hjärtat tröst.

Man kan även med ostämd och darrande stämma sjunga sig varm till sinnes. "Sången ädla känslor föder". — Men om vi fått sångens gåva, då är det ju så mycket bättre. "Hjärtats nyckel heter sång" — sången löser isar och köld liksom vårens sol och starka vindar.

Vi borde sitta ner och inventera vårt förråd av gamla, kära sånger. Ju mera vi fördjupa oss i sådana tankar, deso flera melodier rinna oss i sinnet, och inte bara sångerna utan även händelser, som stå i samband med, vad vi en gång hörde och sjöngo. Våra undermedvetna upplevelser äro långt flera och rikare än de, som vi hava i färskt minne. Stillhet och reflektion är just den bästa hjälpen för de halvglömda hågkomsterna att flyga upp i det klara medvetandets fulla ljus.

Gamla, kära sånger hava en särdeles stark förmåga att locka fram bilder, gestalter och händelser likaväl som intryck, känslor och tankar sedan gången tid. Det är därför väl motiverat att ägna de gamla sångerna all uppmärksamhet, ty de kunna alltjämt göra det gamla nytt och det döda levande.

FARBROR FRÅNS.

SINNENAS AVVÄPNING.

DET har skrivits och talats mycket om "sinnenas avväpning" som den viktigaste, ja kanske oundvikliga grundvalen för världsfredens bevarande. Obestridligt komma all världens konferenser om säkerhet, om skiljedom och om avrustning att vara illusoriska åtgärder, om folkens själsliga inriktning fortsätter att vara präglad av ömsesidig misstänksamhet, misstroende och bristande förståelse för andra nationers egendomligheter.

Lyckligtvis börjar efterkrigspsykosen nu att vika för en sundare och mera nykter uppfattning, och i synnerhet ha under den senare tiden de tysk-franska försoningssträvandena gjort glädjande framsteg. Men dessa nya knoppar äro ännu späda och inte på långt när starka nog till att kunna motstå det nationalistiska oväder, som skulle bryta ut i länderna, om den internationella situationen i en nära framtid skulle tillspetsas till en farlig storpolitisk konflikt.

Under den tyska och franska valkampanjen har man haft gott tillfälle att iakttaga brytningarna mellan ärlig förståelsesvilja och farliga chauvinistiska strömningar. I skarpaste motsats till Stresemanas och Briands försoningspolitik stå de franska och tyska ultranationalisternas krav. Sålunda har i Tyskland inom det tysknationella partiet en särskild "konservativ grupp" konstituerat sig till en energisk kamp för återinförande av monarkien, upphävande av den av riksdagen antagna skyddslagen för republiken, avskaffande av det parlamentariska systemet och återupptagande av Tysklands gamla maktpolitiska metoder i utrikespolitiskt avseende.

Lyckligtvis gör ett överväldigande flertal av tyska folket energisk front mot dessa förtvivlade ultranationalistiska strävanden. Det är särskilt intressant att se, hur allt flera av de tyska politiker, för vilka förståelsespolitiken är det allra viktigaste, utveckla kraftiga ansträngningar för att vinna ungdomen för ett målmedvetet arbete för en allmän folkförsoning, mellanfolklig humanitet och aktning för alla främmande folkslags säregna kulturella och politiska värden.

Det förtjänar anmärkas, att den preussiske undervisningsministern, d:r Becker, har beslutat att på det kraftigaste draga i härnad mot allt, vad som i de tyska skolböckerna och i synnerhet inom den historiska och geografiska undervisningen finns av tendenser av fientlig art mot den tyska republiken och kränkning av eller brist på förståelse för främmnde nationer. Undervisningsministern har redan bildat en arbetskraftig kommitté av framstående pedagoger och historielärare, som skola hjälpa honom att utrota detta ogräs ur de tyska skolböckerna till fördel för en bättre tysk-fransk förståelse.

Minister Beckers omedelbara motiv till att taga detta anmärkningsvärda initiativ var, att den franska tidningen "Paris Midis" Berlinkorrespondent, Perreux, hade klagat över franskfientliga tendenser i en stor del av det tyska undervisningsmaterialet. En framstående preussisk skolman, överskoldirektören d:r Vussing, gav den franske korrespondenten sin anslutning genom modiga artiklar i Berlinpressen, varefter minister Becker beslöt sig för sin uppseendeväckande aktion. Nämnde franske korrespondent har nu å sin sida som tack härför lovat att inleda en liknande kampanj i Frankrike, och där söka få till stånd en motsvarande utrensning av tyskfientligt stoff i de franska skolböckerna.

Man har all anledning att med tillfredställelse inregistrera försök och åtgärder av detta slag som effektiva medel i den stora och viktiga saks tjänst, som med rätta kallas arbetet för "sinnenas avväpning".

Få personer, som avundas en murares avlöning, hava studerat hans valkar i händerna.

*

En sak, som gör det svårt att finna idealiska tjänare, är bristen på idealiska husbondefolk.

Uppifrån och nedifrån.

Så där i allmänhet trodde man väl knappast att Right Honourable Mackenzie King skulle följa bibelns ord även i sitt ämbetes utövande. Men när han utnämnde mrs. Rogers från Winnipeg att vara arbetsministern Hon. Peter Heenan behjälplig vid konferensen i Geneve börjar man inse att vår statsminister har en god portion av religion i sig: Ty — "*Det är icke gott för mannen att vara allena*". — Bara han även ville tillämpa denna praxis på sig själv också.

* * *

Mannen har som regel i äktenskapet städse fått spela en ganska slät roll. I och med att vigselförrättaren uppläser den vackra och gamla hederliga satsen att kvinnan skall vara mannen underdånig, börjar han få känna på vad underdånighet betyder i vår moderna tid. Men även så där i vardagslag, bland barnen är det heller inte alltid så roligt att vara pappa. Häromdagen frågde en liten flicka sin dyra moder om solen är de små stjärnebarnens mamma. Modern tyckte väl det var vackert tänkt av den lilla och höll med om att så måste vara fallet. Men döm om hennes häpnad när den lilla då helt snusförnuftigt utbrister:

— Ja, men då måste väl månen vara stjärnornas pappa, för han är ju alltid ute på nätterna.

— Hm!

* * *

Detroit News framhöll häromdagen, att det är synnerligen kuriost att England endast har ungefär 20 mördare årligen och ändå är i stånd att producera 1,679 detektivromaner. — Inte alls konstigt, snälla tidningen, man läser kanske "Detroit News" även i England.

* * *

Ehuru det här i Canada inte är vidare brukligt att lyfta på hatten, känna vi oss nästan manade att frångå denna regel och icke blott lyfta på hatten, utan även böja på huvudet för provinsen Saskatchewans farmare, vilka i år insått 1,000,000 acres vete mera än under något föregående år. Den saluten har Saskatchewan gjort sig väl förtjänt av och vore vi hemma i gamla Sverige skulle vi till och med hurra.

* * *

Federalregeringen ämnar anslå en ryslig massa pengar på att försöka få Ottawa bättre, skriver *As You like it* i Free Press, samt tillägger, att det är bara beklagligt att folket i Ottawa trots detta torde hava synnerligen små utsikter att förbättras. Ja, ja, man måste allt komma till Västern för att bliva renoverad.

* * *

Vem var det som sade, att även Winnipeg skulle behöva ett Skönhetsråd?

* * *

Canada hade nyligen besök av en av världens rikaste män, Alfred Löwenstein, som hedrade vår goda huvudstad med sin närvaro. Att resan hit till landet företogs i ett för tillfället inköpt aeroplan hörde naturligtvis bara till god ton.

Löwenstein är en synnerligen upptagen man, som välver stora planer under sin flintskalliga hjässa. En kollega meddelade häromdagen en uppgift över vad han har för sig under en vecka. Rapporten ser ungefär ut så här:

Måndag: L. erbjuder Belgiens regering ett räntefritt lån på $50,000,000.

Tisdag: L. inköper ett jätteaeroplan och inreder detsamma till kontor.

Onsdag: L. erbjuder Frakrikes regering ett $50,000,000-lån mot 2 procents ränta.

Torsdag: Klockan 3 på morgonen stiger L. upp, väcker en stenograf och ger order om affärstransaktioner, vilka störta ett antal av världens största bolagstruster. Ordern fullföljes omedelbart.

Fredag: L. låter i sitt privatkontor installera trådlös telegrafstation med vilken han sättes i kontakt med sina mäklare i alla delar av världen.

Lördag: Inbrottstjuvar hemsöka L:s bostad, kloroformera familjen och föra med sig juveler och värdesaker till ett värde av $1,000,000,000.

Senare samma dag: En luftflotta på tio aeroplan förhyres och L. tillsammans med 40 stenografer och privatsekreterare flyga till Barcelona för att avsluta en större affärstransaktion.

Om någon skulle få höra talas om en *Löwensteinvecka*, så veta alla alltså nu vad det betyder.

* * *

Svenskar inom alla delar av Canada rusta väl nu som bäst för Midsommartinget. Det blir många stortalare där, ska' säga. Vem var det som sade att intelligensen inte skulle bli representerad fördelaktigt, mån tro? — Men det är inte det bästa, det blir en hel del folk med vanligt sunt bondförstånd som kommer dit — och dem brukar det ju vara roligare att höra på än lärda mäns djupgående utläggningar. Helst om de ha dragspelet med sig. Och kunna spela upp en hederlig gammal svensk polska eller vals. För se, hur det nu än är, så är det i allla fall bra mycket roligare att dansa midsommardansen till tonerna av dragspel och fiol än till saxofon och tingeltangel.

Ja, vi ses igen.

CERES.

Davis utlovar samvetsfrihet. Men ha vi inte alltför mycket och lätt samvete?

*

Nationerna tro på Gud i krigstid. Om de nu blott ville tro på varandra i fredstid!

*

Goda grannar och god matsmältning äro lika, man bör aldrig av dem.

* *

Vi trodde det skulle inträffa. Nu kan ingen uppfinna en dans, som är nog omoralisk att bli populär.

(Under byggnad)

Framgång

SUNDA affärsprinciper och en målmedveten utvecklingspolitik har under de gångna åren satt sin prägel på denna bank.

I dag, en av de största och starkaste bankerna i världen, står den till tjänst med allt som rör såväl affärs- som privatlivet och intager en ledande plats inom de internationella handelsförbindelserna på världsmarknaden.

The Royal Bank of Canada

SANDVIK

"FISH & HOOK" BRAND

SÅGAR-SÅGBÅGAR-FILAR

från Sandvikens Järnverks A-B, Sandviken, Sverige.

ÄRO KVALITETSPRODUKTER AV FINASTE STÅL OCH UTMARKT PRECISIONSARBETE

Oöverträffade. Garanterade.

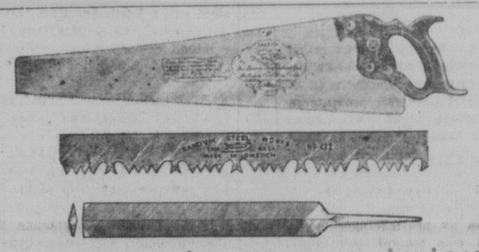

ALLA Modeller I SÅGAR, FILAR och SÅGBÅGAR

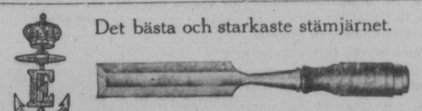

Det bästa och starkaste stämjärnet.

Efterfråga märket "Anchor" äkta svenska stämjärn tillverkade i Eskilstuna av Sandvikens råstål.

"JOHANSON" snabbarbetande borrjärn.

Dessa världsberömda borrjärn med solid center äro mycket starkare och snabbarbetande än andra märken.

De äro också fabricerade i Eskilstuna Sverige.

Alla storlekar finnas på lager. De kunna också erhållas i urval från 9 till 13 borrjärn i snyggt, hållbart fodral.

DESSA LEDANDE MÄRKEN AV FÖRSTKLASSIGA SVENSKA SÅGAR, VERKTYG, YXOR, LIAR, HACKOR, ETC. ÄRO IMPORTERADE UTESLUTANDE AV OSS.

Efterfråga dessa äkta och bästa svenska stålvaror hos Eder försäljare eller tillskriv oss för närmare upplysningar.

Generalagenter.

SANDVIK CANADIAN LIMITED
20 ST NICHOLAS ST MONTREAL P.Q.

Häftig oljebrand i Medicine Hat.

Enligt meddelande från Medicine Hat i Alberta utbröt eld häromnatten vid en av oljekällorna och eldpelaren sträckte sig 1,180 fot högt över marken. Källan nedbrann till grunden och skadorna uppskattas till över $15,000. En man skadades svårt, dock tror man ej han får men för livet av brännskadorna.

Flygmaskinen i guldsökarnas tjänst.

Jack Hemmel, en av Amerikas främste guldsökare och chef för North Aerial Exploration Company har inköpt ett Fairchildmonoplan, med vilket han för sitt bolags räkning skall bedriva guldsökning i norra Ontario. Mr. Hemmel har dessutom beordrat inköpandet av 4 Fokkermaskiner, vilka även skola användas för bolagets räkning, så snart de första experimenten med den redan anskaffade maskinen hunnit slutföras.

Den canadensiska piloten, kapten H. A. Oaks kommer att medfölja på den första expeditionen.

Canadas sjuksystrar avhålla årsmöte i Otttawa.

I förra veckan inleddes Canadas sjuksystrars 30:de årsmöte i Ottawa under synnerligen solenna former. Lady Aberdeen, grundläggerskan av den stora organisationen och Viscountess Willingdon, framförde telegrafiskt sina varmaste lyckönskningar för en givande konferens.

1,500 nykommare anlända denna vecka till Västern.

Från Canadian Pacific Railways passagerarredepartement i Winnipeg meddelas att 1,500 nykommare väntas anlända till västra Canada under loppet av innevarande vecka.

Den första delen av passagerarna, tillsammans 605, anlände i måndags till Winnipeg efter att gjort överresan med s.s. Minnedosa. Med ångaren Marloch anlände 896 passagerare över helgen till Canada och beräknades de inträffa i Winnipeg i går.

En del skandinaver, främst danskar, befinna sig bland passagerarna, vilka så gott som undantagslöst komma att placeras på farmer i västra Canada.